

Arrest

nr. 69 639 van 7 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Zuid-Afrikaanse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 juni 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 augustus 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. CHALLOUK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 september 2010 dient verzoekster een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, met name als partner duurzame relatie. Een bijlage 19ter wordt opgemaakt en verzoekster wordt verzocht om binnen de drie maanden, ten laatste op 21 december 2010 de volgende documenten in te dienen: "*bewijs dat ze een jaar samen zijn, verklaring wettelijk samenwonen, ziektekostenverzekering.*"

Op 26 januari 2010 dient verzoekster opnieuw een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, met name als partner duurzame relatie. Een bijlage 19ter wordt opgemaakt en verzoekster wordt verzocht om binnen de drie maanden, ten laatste op 26 april 2011 het volgende document in te dienen: “bewijs dat een jaar samen zijn”.

Op 9 juni 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekster ter kennis gebracht op 23 juni 2011. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 26/01/2011 door M., N. P. geboren te South Africa, op (...) en van Zuid-Afrikaanse nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing :

☐ *Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:*

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met haar partner, zoals vereist door de wet van 15 december 1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd vóór de aanvraag, of dat zij elkaar ten minste 1 jaar kennen of een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 07.05.2008 zoals gewijzigd door artikel 2 van het K.B. 05.07.2010).

Betrokkene brengt volgende documenten voor de relatie aan:

☐ *Foto's :er werden een aantal foto's voorgelegd, maar deze hebben geen waarneembare vermelding van de datum waarop ze genomen zijn en kunnen bijgevolg dan ook niet in overweging genomen worden om het stabiele en duurzame karakter van de relatie te bewijzen.*

☐ *Verklaringen op eer door derden: Deze verklaringen door derden die werden aangevoerd kunnen niet getoetst worden op hun feitelijkheid en waarachtigheid en hebben bovendien een gesolliciteerd karakter waardoor ze niet kunnen dienen als bewijs van de duurzame relatie.*

☐ *Het voorgelegde bewijs van de ziekteverzekering vermeldt dat de betrokkene sedert 12/10/2010 ten laste is van de te vervoegen persoon: dit is echter te recent om te kunnen dienen als bewijs voor de duurzaamheid en stabiliteit van de relatie.*

Bijgevolg is niet voldaan aan de bovenvermelde criteria en wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd.”

2. Rechtspleging

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt ambtshalve vast dat het administratief dossier van de verwerende partij tijdig werd ingediend, maar de nota met opmerkingen laattijdig.

Overeenkomstig 39/72, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bezorgt de verwerende partij de griffier binnen de acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De Raad stelt vast dat de nota met opmerkingen buiten de voorgeschreven termijn van acht dagen werd ingediend. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verwerende partij in kennis werd gesteld van het verzoekschrift op 18 augustus 2011, zodat de laatste nuttige dag voor de indiening van de nota met opmerkingen 26 augustus 2011 was. De verwerende partij diende de nota met opmerkingen per bode in op 29 augustus 2011. Derhalve werd de nota met opmerkingen laattijdig ingediend.

Overeenkomstig artikel 39/59, § 1, derde lid van Vreemdelingenwet wordt de buiten de termijn van 8 dagen ingediende nota met opmerkingen ambtshalve uit de debatten geweerd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) van punt C.2.a van de ministeriële omzendbrief van 23 mei 2008 inzake de burgers van de Unie en hun familieleden, van het zorgvuldigheids- redelijkheids- rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

"8.1. Artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen en artikel 62 van Vreemdelingenwet bepalen dat de administratieve beslissingen zowel in feite als in rechte moeten worden gemotiveerd.

De artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen stellen dat de administratieve handeling uitdrukkelijk dient te worden gemotiveerd en dat in de motivering van de akte de feitelijke en de juridische motivering dienen te worden opgenomen. Bovendien dient de motivering afdoende te zijn. Zo stipuleert artikel 62 van de Vreemdelingenwet het volgende:

"De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. [...]"

8.2. Er moet worden benadrukt dat conform artikelen 2 en 3 Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen in de motivering van de administratieve beslissing steeds uitdrukkelijk de feitelijke en de juridische gronden vermeld moeten worden opdat de betrokken perso(o)n(en) kennis zouden hebben van gronden waarop de administratieve overheid zich baseert om een (weigerings)beslissing te nemen.

Uit de samenlezing van de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen volgt duidelijk dat:

a) De administratieve beslissing uitdrukkelijk dient gemotiveerd te worden;

b) In de motivering (opgenomen in de betrokken administratieve beslissing - in casu de bestreden beslissing d.d. 09.06.2011) zowel de feitelijke als de juridische gronden dienen vermeld te worden;

c) De motivering afdoende dient te zijn;

De administratieve beslissing is slechts afdoende gemotiveerd wanneer de aangehaalde motieven draagkrachtig zijn rekening houdend met de evenredigheid van de te nemen beslissing door de administratieve overheid. Zo kan er slechts sprake zijn van een afdoende motivering wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten.

8.3. Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer men zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een dergelijke keuze is gekomen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het is de taak van Uw Raad om het oordeel van het bestuur onwettig te bevinden wanneer de administratieve beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St. n° 82.301 van 20 september 1999; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest nr. 28602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en R.v.V. arrest nr. 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine). Overigens staat ook vast dat het redelijkheidsbeginsel Uw Raad toestaat de bestreden beslissing onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat (Cf Cf. R.v.V. arrest n° 28.602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en Cf. R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine).

8.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (R.v.St. arrest n° 154.954 van 14 februari 2006; R.v.St. arrest n° 167.411 van 2 februari 2007; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GEGEVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken (R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4.).

8.5. Artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit bepaalt het volgende:

" § 1. Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is, dat zijn bloed- of aanverwantschapsband of partnerschapsband bewijst overeenkomstig artikel 44, kan bij het gemeentebestuur een verblijfskaart aanvragen door middel van de bijlage 19ter.

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van vijf maanden te rekenen vanaf de aanvraag.

De woorden " van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of", die voorkomen in het tweede lid van de tekst op zijde 1 van dit document, worden geschrapt.

§ 2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de bewijzen vermeld in artikel 50, §2, 6°, b), c), d) en e) die naargelang het geval vereist zijn.

§ 3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§ 4. Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in §1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, levert deze een "verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie" overeenkomstig het model van bijlage 9 af.

De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen.

Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfskaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfskaart.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken."

8.6. Punt C. 2, a) van de Ministeriële Omzendbrief van 23 mei 2008 inzake de burgers van de Unie en hun familieleden vermeld uitdrukkelijk het volgende:

"[...] Na de aanvraag wordt een woonstcontrole uitgevoerd, met het oog op de afgifte van een attest van immatriculatie model A en de inschrijving in het vreemdelingenregister. Dit attest van immatriculatie heeft een geldigheidsduur van vijf maanden te rekenen vanaf de afgifte van de aanvraag via de bijlage 19ter.

Indien binnen de drie maanden geen of niet alle vereiste documenten overgemaakt werden, of indien de woonstcontrole negatief is, weigert de gemeente de aanvraag via de bijlage 20 en wordt het eventueel reeds afgeleverde attest van immatriculatie ingetrokken. Deze bijlage 20 bevat in regel een bevel om het grondgebied te verlaten, tenzij het familielid nog recht op verblijf heeft in een andere hoedanigheid. De termijn waarin de burger het grondgebied dient te verlaten, bedraagt 30 dagen. In naar behoren aangetoonde dringende gevallen kan de gemeente contact opnemen met de DVZ voor een eventuele kortere termijn dan 30 dagen om het grondgebied te verlaten.

Indien wel alle vereiste documenten overgemaakt werden en de woonstcontrole bovendien positief is, wordt de aanvraag steeds overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het gemeentebestuur heeft niet de bevoegdheid om de verblijfsaanvraag goed te keuren voor deze familieleden die zelf geen "burger van de Unie zijn. De Dienst Vreemdelingenzaken zal vervolgens het dossier inhoudelijk onderzoeken. In dit verband kan steeds het onderzoek van de gezamenlijke vestiging gevraagd worden. Vervolgens zal de DVZ ofwel instructie geven om een "verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie" (bijlage 9) af te leveren, ofwel om een bijlage 20 (in regel met bevel om het grondgebied te verlaten) af te leveren. Bij gebrek aan beslissing binnen de vijf maanden te rekenen vanaf de aanvraag, moet een verblijfskaart afgeleverd worden door de gemeente. [...]"

8.7. Het rechtszekerheidsbeginsel in combinatie met het vertrouwensbeginsel houdt in dat een rechtsonderhorige erop moet kunnen vertrouwen dat de administratieve overheid een vaste gedragslijn zal blijven aanhouden en dat de rechtsonderhorige bij het uitblijven van enig handelen van de administratieve overheid ervan mag uitgaan dat er geen reden zal bestaan dat het bestuur anders zal handelen dan de schijn die zij heeft opgewekt door te verzuimen te handelen. De rechtsonderhorige

mag er dan ook op rekenen dat hij niet langer in een rechtsonzekere positie verkeerd, zodat hij erop kan vertrouwen dat er geen reden bestaat dat de administratie een andere gedragslijn zal aannemen.

8.8. In casu dienen de aangehaalde wettelijke en reglementaire bepalingen evenals de aangehaalde beginselen als volgt te worden geïnterpreteerd:

- verzoekster deed een aanvraag gezinshereniging op datum van 21.09.2010 middels een bijlage 19ter;
- verzoekster bracht tijdig en dit vóór 21.12.2010 alle nodige bewijsstukken inzake haar relatie met haar partner binnen bij het gemeentebestuur van Sint-Gillis- Waas;
- verzoekster werd pas in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie op 26.01.2011;
- de bijlage 19ter verstreek op 21.02.2011;
- verwerende partij neemt de bestreden beslissing op 09.06.2011;

8.9. Kortom, betekent dit dat - rekening houdend met artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit en punt C. 2, a van Ministeriële Omzendbrief van 23.05.2008 - de termijn van 5 maanden waarbinnen de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing moest nemen, reeds verstreken was op 22.02.2011.

8.10. Na telefonisch contact met de Dienst Vreemdelingenzaken, bureau gezinshereniging op 25.07.2011 blijkt dat van de bijlage 19ter van 21.09.2010 niets geweten was. Verzoekster stelt zich terecht de vraag hoe dit kan voorkomen, daar zij volledig te goeder trouw een procedure gezinshereniging was gestart op 21.09.2010 en nu blijkt dat Dienst Vreemdelingenzaken Brussel hiervan niet op de hoogte is. Nu is het zo dat conform artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit en punt C. 2, a van de aangehaalde Omzendbrief, de gemeente Sint-Gillis-Waas verantwoordelijk was om deze bijlage 19ter van 21.09.2010 over te maken aan verwerende partij. Het is pas op datum van 26.01.2011 dat verzoekster een attest van immatriculatie overhandigd kreeg. Dit attest van immatriculatie (hierna: AI) was echter geldig tot en met juni 2011, wat op zich verkeerd is. Immers, conform de aangehaalde Omzendbrief dient het AI een geldigheidsduur te hebben van 5 maanden te rekenen vanaf de aanvraag via de bijlage 19ter. Dit betekent dat het AI eigenlijk van 21.09.2010 t.e.m. 21.02.2011 geldig mocht zijn en niet langer. In casu stelt verzoekster vast dat blijkbaar een nieuwe bijlage 19ter werd opgemaakt, waarvan zij geen kopie heeft gekregen. De enigste bijlage 19ter waarvan verzoekster kennis heeft is deze van 21.09.2010.

8.11. Met andere woorden de termijn voor verwerende partij om een beslissing te nemen in het verblijfsdossier van verzoekster was reeds verstreken op 22.02.2011 en diende verzoekster in het bezit te worden gesteld van een F-kaart.

8.12. Nu is het ook zo dat verwerende partij zich niet nuttig kan beroepen op het gegeven dat zij geen kennis had van het bestaan van de bijlage 19ter van 21.09.2010, daar in casu de Dienst Vreemdelingenzaken Brussel vereenzelvigd is met de Dienst Vreemdelingen van de gemeente Sint-Gillis-Waas. Het feit dat de gemeente de bijlage 19ter van 21.09.2010 niet overgemaakt heeft aan Dienst Vreemdelingenzaken Brussel kan alleen maar verwerende partij verweten worden, daar verzoekster op de werking van de administratie van de gemeente geen invloed kan en mag uitoefenen. Als verlengde (lees: orgaan) van de Dienst Vreemdelingenzaken Brussel, is de slordigheid en onzorgvuldigheid van de gemeente Sint-Gillis-Waas toe te schrijven aan verwerende partij. Dit kan immers niet anders, daar er anders over oordelen zou betekenen dat wanneer een rechtsonderhorige een aanvraag (van welke aard dan ook) doet bij de gemeentelijke administratie en deze laatste laat na bepaalde stukken over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel die dan de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid heeft, verwerende partij altijd gelijk zou hebben door de fout door te schuiven naar de andere administratie, waar nota bene verzoekster in casu geen administratief beroep tegen kan instellen. Immers, een rechtsonderhorige mag erop vertrouwen dat wanneer hij een beroep doet op een gemeente om een verblijfsaanvraag in te dienen bij de Dienst Vreemdelingenzaken Brussel, deze gemeente dan het nodige doet om de nodige stukken (in casu: bijlage 19ter) over te maken. Zo heerst er immers rechtszekerheid en kan een rechtsonderhorige in mindere of meerdere mate het gedrag van een administratie inschatten.

8.13. De bestreden beslissing van 09.06.2011 is op een niet-afdoende wijze gemotiveerd, daar administratieve beslissingen slechts afdoende gemotiveerd zijn wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten. Bovendien legt het zorgvuldigheidsbeginsel de verwerende partij de plicht op om beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op een correcte en volledige feitenvinding (Cf. R.v.V. arrest n° 28.602 van 11 juni 2009, punt 2.3.). De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat de verwerende partij slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (Cf. R.v.V. arrest n° 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4.).

8.14. Bovendien wekt het kennelijk onzorgvuldig en kennelijk onredelijk handelen van (de gemeente Sint-Gillis- Waas als "orgaan" van) verwerende partij een wantrouwen in de administratieve overheden en schept rechtsonzekerheid. Immers, verzoeker werd in eerste instantie in het bezit gesteld van een bijlage 19ter op 21.09.2010 en pas op 26.01.2011 van een Attest van Immatriculatie. Bij verzoekster

creëerde dit uiteraard het vertrouwen dat zij op 21.09.2010 een aanvraag had ingediend en dus was er rechtszekerheid. Later (pas op 23.06.2011) echter, kreeg zij te horen - middels een bijlage 20 – dat haar aanvraag afgewezen werd op 09.06.2011. Verzoekster stelt zich terecht de vraag waarvan hij nog zeker kan zijn, als de ene administratie een bijlage 19ter (d.d. 21.09.2010) opmaakt en niet overmaakt aan verwerende partij en een andere administratie op basis van een ander document (de nieuwe bijlage 19ter waarvan verzoekster geen kennis heeft, noch een kopie van heeft) de aanvraag afwijst. Verzoekster meent dat de handelswijze van verwerende partij een rechts onzekere situatie creëert en het vertrouwen die initieel op datum van 21.09.2010 gecreëerd heeft beschaamd. Een dergelijke manier van handelen bevordert de onzekerheid en het wantrouwen in de administraties. Om al deze redenen dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.”

3.2 De Raad wijst erop dat de in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet “verder” te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164 171 en RvS 27 juni 2007, nr. 172 821).

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot het weigeren van verblijf van meer dan drie maanden, naargelang het geval met bevel om het grondgebied te verlaten of met bijkomend bevel tot terugbrenging wordt besloten.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 52, § 4, vijfde lid van het Vreemdelingenbesluit en naar het feit dat verzoekster niet op afdoende wijze heeft aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met haar partner.

Verzoekster wijst op de opgestelde bijlage 19ter van 21 september 2010 en het feit dat zij tijdig, met name vóór 21 december 2010 alle nodige bewijsstukken met betrekking tot haar relatie met haar partner heeft ingediend bij het gemeenbestuur. Zij verwijst naar een attest van immatriculatie waarvan zij in het bezit werd gesteld op 26 januari 2011. De bijlage 19ter verstreek volgens haar op 9 juni 2011 waardoor de beslissing van 9 juni 2011 niet binnen de termijn van 5 maanden is genomen.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster inderdaad op 21 september 2010 een aanvraag heeft ingediend tot het bekomen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie. In tegenstelling tot haar bewering in het verzoekschrift blijkt echter niet dat zij voor 21 december 2010 de gevraagde documenten en bewijsstukken heeft ingediend. In de opgestelde bijlage 19ter van 21 september 2010 wordt verzoekster verzocht om een aantal documenten in te dienen, ten laatste op 21 december 2010. Met name: *“bewijs dat ze een jaar samen zijn, verklaring van wettelijk samenwonen, ziektekostenverzekering”*. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat verzoekster deze documenten heeft ingediend vóór 21 december 2010. Verzoekster toont dit evenmin aan in haar verzoekschrift.

Waar verzoekster verwijst naar een ‘immatriculatieattest van 26 januari 2011’ stelt de Raad vast dat het administratief dossier geen immatriculatieattest bevat van 26 januari 2011, daarentegen een nieuwe aanvraag tot het bekomen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie en bijgevolg een bijlage 19ter van 26 januari 2011. Verzoekster heeft evenmin in bijlage van haar verzoekschrift het

'immatriculatieattest van 26 januari 2011' bijgevoegd. Waar in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de aanvraag om een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie op 26 januari 2011 stelt de Raad vast dat dit gegeven wordt bevestigd in de stukken van het administratief dossier. De verwijzing naar de aanvraag van de verblijfskaart ingediend op 21 september 2010 is met betrekking tot de bestreden beslissing aldus niet dienstig.

Waar verzoekster stelt dat de termijn van vijf maanden werd overschreden met betrekking tot de aanvraag ingediend op 21 september 2010 wijst de Raad op de bepaling in artikel 52, § 4 van het Vreemdelingenbesluit. Uit deze bepaling volgt dat de termijn pas begint te lopen vanaf het moment dat de aanvrager de vereiste documenten heeft overgemaakt en het dossier wordt overgemaakt aan de gemachtigde van de staatssecretaris. *In casu* blijkt overeenkomstig de stukken in het dossier dat verzoekster naar aanleiding van de aanvraag ingediend op 21 september 2010 niet de vereiste documenten heeft overlegd aan het gemeentebestuur. Verzoekster weerlegt dit niet in haar verzoekschrift.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift stelt dat *"blijkbaar een nieuwe bijlage 19ter werd opgemaakt, waarvan zij geen kopie heeft gekregen"*, en er bijgevolg geen kennis van heeft gekregen, kan zij niet worden gevolgd. Uit het administratief dossier blijkt dat de nieuwe aanvraag van de verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie door verzoekster werd ondertekend op 26 januari 2011. Verzoekster kan aldus bezwaarlijk beweren van deze aanvraag tot het bekomen van een verblijfskaart geen kennis te hebben.

Verzoekster kan evenmin worden gevolgd waar zij stelt dat zij geen invloed kan en mag uitoefenen op de werking van de gemeente indien deze weigert de bijlage 19ter van 21 september 2010 over te maken aan de *"Dienst Vreemdelingenzaken"* en dat de slordigheid en onzorgvuldigheid van de gemeente toe te schrijven is aan de verwerende partij. De Raad herhaalt dat uit de stukken van het administratief dossier niet blijkt dat verzoekster de vereiste documenten heeft ingediend zoals werd verzocht in de bijlage 19ter van 21 september 2010. Het gemeentebestuur dient aldus deze aanvraag, met toepassing van artikel 52, § 4 van het Vreemdelingenbesluit, niet over te maken aan de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid. Verzoekster weerlegt in haar verzoekschrift deze vaststelling niet. Zij beweert, wel doch laat na aan te tonen, de vereiste documenten te hebben ingediend vóór 21 december 2010. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeksters bewering wordt tegengesproken door de data van de ingediende stukken nu het bewijs van de ziekteverzekering dateert van 25 januari 2011 en de verklaring tot wettelijke samenwoning dateert van 26 januari 2011. Deze stukken kunnen bijgevolg niet vóór 21 december 2010 zijn ingediend. Deze stukken zijn, samen met een bewijs dat verzoekster ongehuwd is, foto's en verklaringen op eer door derden, beoordeeld door verweerder in de bestreden beslissing. Uit de bestreden beslissing blijkt dat met alle stukken is rekening gehouden nu de motivering luidt als volgt:

"(...)Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met haar partner, zoals vereist door de wet van 15 december 1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd vóór de aanvraag, of dat zij elkaar ten minste 1 jaar kennen of een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 07.05.2008 zoals gewijzigd door artikel 2 van het K.B. 05.07.2010).

Betrokkene brengt volgende documenten voor de relatie aan:

□ *Foto's :er werden een aantal foto's voorgelegd, maar deze hebben geen waarneembare vermelding van de datum waarop ze genomen zijn en kunnen bijgevolg dan ook niet in overweging genomen worden om het stabiele en duurzame karakter van de relatie te bewijzen.*

□ *Verklaringen op eer door derden: Deze verklaringen door derden die werden aangevoerd kunnen niet getoetst worden op hun feitelijkheid en waarachtigheid en hebben bovendien een gesolliciteerd karakter waardoor ze niet kunnen dienen als bewijs van de duurzame relatie.*

□ *Het voorgelegde bewijs van de ziekteverzekering vermeld dat de betrokkene sedert 12/10/2010 ten laste is van de te vervoegen persoon: dit is echter te recent om te kunnen dienen als bewijs voor de duurzaamheid en stabiliteit van de relatie.*

Bijgevolg is niet voldaan aan de bovenvermelde criteria en wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd."

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is gebaseerd derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht. In de mate verzoekster de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht maakt zij niet aannemelijk dat motieven onjuist zijn of dat de beslissing kennelijk onredelijk is genomen. Waar zij verwijst naar een vorige aanvraag om het bekomen van een verblijfskaart en een overschrijding van de termijn van vijf maanden, kan zij niet worden gevolgd. De Raad verwijst hiervoor naar de bespreking hierboven. De bestreden beslissing werd aldus correct en tijdig genomen. Een schending van de aangevoerde beginselen kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN